ఫారిన్ సెంట్?

వసుంధర

"ఒక డబల్ రూం కావాలి" అన్నాడతను.

"నో ప్రోబ్లం. మీ పేర్లు చెప్పండి" అంది రిసెప్షనిస్టు.

"నా పేరు రంగారావు" అన్నాడతను.

"ఆమె పేరు...."

"ఆమె నా భార్య...." అన్నాడతను.

రిసెప్షనిస్టు సన్నగా నవ్వుకుని "అదుగో బేరర్-రూం నంబర్ పదిహేడని చెప్పండి" అంది. రంగారావు, అతని భార్య బేరర్ సాయంతో గదికి చేరుకున్నారు.

"మీకేం కావాలంటే అది తెస్తాను" అన్నాడు బేరర్.

"నాక్కావలసిందల్లా ఒక్కటే-తెల్లారేదాకా యీ గదికి యింకెవ్వరూ రాకపోవడం" అన్నాడు రంగారావు. బేరర్ రంగారావును చూసి నవ్వుకున్నాడు. కొత్తగా పెళ్ళైనా అయుండాలి లేదా చాలా రోజుల తర్వాత భార్యను కలుసుకుంటూ వుండివుండాలి అని అనుకున్నాడు.

4

బేరర్ వెళ్ళగానే తలుపులు వేసి "అమ్మయ్య!" అని శీఘ్రంగా ఆమెను సమీపించి బలంగా కౌగలించుకున్నాడు రంగారావు. ఆమె అతని కౌగిట్లో ఒదిగి పోయింది. అలా యిద్దరూ పదినిముషాలైనా వుండి పోయారు.

ఆమె నెమ్మదిగా అతన్ని విడిపించుకుని "ఫ్రెష్‌గా వుంటుంది. స్నానం చేసి వస్తాను" అంది.

"స్నానం నేనూ చేస్తాను" అన్నాడు రంగారావు.

ఆమె బుగ్గలు సిగ్గుతో ఎరుపెక్కాయి. సిగ్గు కళ్ళలో ఏ రంగూ లేకుండా స్పష్టంగానే ప్రతిఫలించింది. ఆ సిగ్గు అతనికెంతో నచ్చినట్టుంది. అందులోనూ సిగ్గు తప్ప అభ్యంతరంలేని ఆమె చూపులు అతన్ని ఉత్సాహపరిచాయి.

ఇద్దరూ స్నానాలగదిలో గంటసేపు జలక్రీడలాడారు.

"ఈ హోటల్ బాగుంది కదూ?" అన్నాడతను స్నానం పూర్తయ్యాక.

"నాకు హోటల్ కనబడటంలేదు. ఎటు చూసినా మీరే కనబడుతున్నారు-మీరు నాకు యెప్పుడూ బాగుంటారు" అందామె.

అతనామెను దగ్గరగా లాక్కుని "నీకు భగవంతుడు చక్కనిరూపు యిచ్చాడు. నీ కళ్ళకు వశపర్చుకునే చూపు ఇచ్చాడు. ఈ రెండింటికీ మతిపోయి చస్తూంటే యింకా అద్భుతమైన ఆ పలుకులెందుకు? ఆడదానికి తెలివితేటలు జతగూడితే మగాడు చిత్తే!" అన్నాడు.

ఆమె నవ్వి—"మిమ్మల్ని చిత్తుచెయ్యాలన్న సరదా నాకు లేకపోలేదు. మిమ్మల్ని చూస్తూనే పరవశించి వశం తప్పే నా మనసు అందుకు సహకరించడంలేదు—" అంటూ ఆవులించింది.

"అప్పుడే ఆవులిస్తున్నావు...." అని నవ్వాడతను— "ఎన్ని దొంగవేషాలు వేసినా ఈ రాత్రికి నిన్ను నిద్ర పోనివ్వను...."

"మా ఎదుట నన్ను నేనే మరిచిపోతాను—నిద్రను మరువలేనా?" అని కిలకిలా నవ్విందామె.

2

"ఎస్—డిటెక్టివ్ వెంకన్న స్పీకింగ్!" అన్నాడు వెంకన్న.

"నేనండి ద్వారకా లాడ్జి ప్రొప్రయిటర్ సూరిబాబును మాట్లాడుతున్నాను. మీ రొక్కసారి దయతో మా హోటల్‌కు రావాలి—" అన్నా డవతలి వ్యక్తి.

"ఏమిటి విశేషం?"

"హత్య!" అన్నాడు సూరిబాబు.

వెంకన్న తక్షణం ఫోన్ పెట్టేసి—"ఫోన్ కాల్ విన్నారు కదా—ఏమని నోట్ చేసుకున్నారు—" అన్నాడు తన అసిస్టెంట్సు సీతమ్మ, రాజమ్మలవంక తిరిగి. అతనికి ఏ ఫోన్ కాల్ వచ్చినా అతనితోపాటే వాళ్ళు వినే ఏర్పాటుంది అక్కడ!

సీతమ్మ చాలా సీరియస్‌గా ముఖంపెట్టి—"రాత్రి మీకు చాలా కబుర్లు చెప్పాలనుకున్నాను. కానీ మీరు మంచం చేరుతూనే గుర్రుపెట్టి నిద్రపోయారు...." అని చదివింది.

వెంకన్న తన ముఖం గంభీరంగా చేసి—"వంటింటి ఫోన్ కాల్స్ మీరు వినకూడదని నేను చెప్పలేదూ?" అన్నాడు.

అతని ఆఫీసూ, ఇల్లూ ఒకటే! కానీ వెంకన్న భార్య పద్మావతీదేవి ఆఫీసులో అడుగు పెట్టదు. అతనితో

మాట్లాడాలంటే వంటింట్లోంచి ఫోన్ చేస్తుంది. ఆ ఫోన్ కాల్ అసిస్టెంట్సు వినకూడదని అతను శాసించాడు. వాళ్ళు అతని శాసనం మన్నించినా అప్పుడప్పుడు చనువు కొద్దీ అతన్ని ఎగతాళి పట్టిస్తూంటారు.

"చిన్న పొరపాటు .... మన్నించండి...." అంది సీతమ్మ.

"ఇది చిన్న పొరపాటు కాదు. అవతల సూరిబాబు హత్య అంటున్నాడు. మీరేమో నామీద జోకులు వేస్తున్నారు. హత్య గురించి విన్నప్పుడు సీరియస్‌గా ఉండడం నేర్చుకోండి—" అని వెంకన్న వాళ్ళకు తన తదుపరి కార్యక్రమం చెప్పి అక్కణ్నించి కదిలాడు.

వెంకన్న వెళ్ళేసరికి రిసెప్షనిస్టు అతన్ని విష్‌చేసి రూం నంబరు పదిహేనుకు వెళ్ళమంది. అతనక్కడికి చేరుకునే సరికి పోలీసు బలగం సిద్ధంగా వుంది. ప్రొప్రయిటర్ సూరిబాబు కూడా అక్కడే వున్నాడు. వెంకన్న కళ్ళు శవంకోసం వెతికాయి.

మంచంమీద వుంది శవం! గుండెల్లో పిడివరకూ దిగి వుంది చాకు!

సూరిబాబు అతనికి వివరాలు చెప్పాడు.

నిన్నరాత్రి తొమ్మిదిగంటల ప్రాంతంలో రంగారావు అనే అతను తన భార్యతో కలిసి ఈ గది తీసుకున్నాడు. ఉదయం ఏడుగంటలకు బేరర్ వెడితే గది తలుపులు తోయగానే తెరుచుకున్నాయి. మంచంమీద రంగారావు చచ్చి పడున్నాడు. అతని భార్య గదిలో లేదు.

"వెంకన్నగారూ! మన పోలీసు డిపార్టుమెంటుపై నాకు చాలా గౌరవం వుంది. కానీ వారు కొన్ని పద్ధతులకు కట్టుబడి పరిశోధించాలి కదా—అందువల్ల పరిశోధనకు

కాస్త ఆలస్యం కావచ్చు. ఇది ముందుగా పథకంవేసి చేసిన హత్య అని నాకు అనుమానం. నా హోటల్ గదిని హత్యాస్థలంగా ఎన్నుకోవడం నాకు చాలా విచారంగా వుంది. ఆ హంతకుడు లేక హంతకురాల్ని మీరు వీలైనంత త్వరగా పట్టుకోవాలి. నా హోటల్లో హత్య జరగడం హంతకులకు ప్రమాదకరమని రుజువుకావాలి. మీరు కోరిన ఫీజు యిస్తాను" అన్నాడు సూరిబాబు.

ఇన్‌స్పెక్టర్ జగదీష్ చాలా హడావుడిగా వున్నాడు. అక్కడ చేరిన కొంతమందిని అతను వరుసగా ప్రశ్నలు వేస్తున్నాడు. అతను వెంకన్నను చూసి పెద్దగా ఏమీ చలించకుండా "మీరిక్కడికి యెలా వచ్చారో చెప్పగలరా?" అనడిగాడు.

"నడిచి వచ్చానంటే పాతజోకు అవుతుంది. పోలీస్ ఇన్‌స్పెక్టర్లకు పాతజోకులు చాలునని నాకు తెలుసు. అయినా పాతజోకులు వెయ్యడం ఈ వెంకన్నకు పరువు తక్కువ. కాబట్టి కొత్తజోకు వేస్తాను."

"వెయ్యండి" అన్నాడు జగదీష్.

"ఈ హత్యను నేను కలలో చూశాను. కలలో నిజం ఎంతుంటుందో తెలుసుకుందామని ఇక్కడకు వచ్చాను. కొంతయినా వుంది" అన్నాడు వెంకన్న.

"కలలో హత్య చూస్తే హంతకుణ్ని కూడా చూసే వుంటారు" అన్నాడు జగదీష్.

"అవును చూశాను...." అన్నాడు వెంకన్న.

"పోలీసుల దగ్గర జోకులువేస్తే పీక పట్టుకుంటుంది. హంతకుడెలా వుంటాడో చెప్పాల్సిన బాధ్యత ఇప్పుడు మీకుంది" అన్నాడు జగదీష్ సీరియస్‌గా.

"నేను ఉత్తముపౌరుణ్ని. నా బాధ్యతలు సక్రమంగా

నిర్వహిస్తాను. ఎటొచ్చీ నేను కవిని, చిత్రకారుణ్ని కాను కాబట్టి హంతకుణ్ని వర్ణించలేను, చిత్రించలేను. మీరు ఫోటోలు చూపిస్తే గుర్తించగలను" అన్నాడు వెంకన్న అమాయకంగా ముఖంపెట్టి.

జగదీష్ నవ్వేసి "మీతో నేనెక్కడ మాట్లాడగలను కానీ-సూరిబాబుగారు ఈ కేసు మీకు అప్పగించారు. నా పద్ధతిలో నేను పరిశోధించుకుంటాను. మీ పద్ధతిలో మీరు పరిశోధించండి. ఎప్పుడు ఏ సహాయం అవసరమైనా నిస్సంకోచంగా నన్నడగండి" అన్నాడు.

"థాంక్స్!" అన్నాడు వెంకన్న.

వెంకన్న హోటల్లో సేకరించిన సమాచారాన్నిబట్టి రంగారావు, తనతో వచ్చిన యువతితో ఏకాంతం కోసం తహతహలాడాడని ఆ రాత్రికి ఎవర్నీ గదిలోకి రావద్దని చెప్పాడనీ మాత్రం తెలిసింది. ఈ సమాచారంవల్ల రంగారావును అతనితో వచ్చిన యువతియే చంపివుండాలని ఊహించుకోవచ్చు.

అయితే ఆమె ఈ హత్య యెందుకు చేసింది? ఎందుకు చేసినా ఈ హోటల్లోనే యెందుకు చేసింది? తన ముఖం నలుగురికీ కనబడితే ఏదో ఒకరోజున తను పట్టుబడుతుందని తెలియదా?

ఆ యువతి ఈ హత్య చేయడానికి అవకాశముంది. కానీ అందరి అనుమానాలూ తన మీదకు విధిగా మళ్ళించ బడే పద్ధతిలో హత్య చేసిందంటే ఆమె చాలా తెలివి తక్కువదై వుండాలి.

పోనీ హత్య చేయలేదని అనుకుందామంటే ఆమె ఏమయింది?

హఠాత్తుగా వెంకన్న బుర్రలో కొత్త ఆలోచన

వచ్చింది. హంతకుడు రంగారావును హత్యచేసి ఆమెను అపహరించుకుని పోయాడేమో?

హంతకుడు మరియొకడైన పక్షంలో రెండుకారణాల వల్ల ఆమెను అపహరించుకుని పోయివుండవచ్చు.

మొదటిది ఆమె అందం! ఆమె అద్భుతసౌందర్యరాశి అని బేరర్ చెప్పాడు. రెండవది ఆమె ఈ హత్యకు ప్రత్యక్షసాక్షి!

అటువంటప్పుడు హంతకుడు ఇద్దర్నీ చంపేయక— ఒక్కరినే యెందుకు చంపాడు? రెండో వ్యక్తిని ఎందుకు మాయంచేశాడు?

బాగా ఆలోచించగా వెంకన్నకు కొన్ని కారణాలు తోచాయి. హంతకుడు రంగారావును చంపేశాడు. ఆమెనూ చంపేయాలనే అనుకున్నాడు. అయితే ఆమె అతని కాళ్ళావేళ్ళాపడి వుంటుంది. ఆడదని జాలిపడి, ఆమె అందానికి భ్రమపడి హంతకుడామెను కూడా తీసుకుపోయి వుంటాడు. అందువల్ల మరో ప్రయోజనం- అందరి అనుమానమూ ఆ యువతిమీదకు పోతుంది. కొంత కాలంపాటు ఆమె అజ్ఞాతవాసంలో ఉన్నదంటే కేసు ఒక్కడుగు కూడా ముందుకు నడవదు.

దురదృష్టమేమిటంటే హోటల్కు రాకపోకలకు సరైన ఆంక్షలులేవు. ఎవరైనా సరే హోటల్ ఆవరణలో అడుగుపెట్టి బయటకు పోవచ్చును. అయినా ఇంతవరకూ ఏ విధమైన ఇబ్బందులూ యెదురుకాలేదు. ఎటొచ్చీ వెంకన్న పరిశోధనకే ఇబ్బంది వచ్చింది. హోటల్లో వుంటున్నవారు కాక మరెవరైనా హోటల్లో అడుగుపెట్టిన విషయంకానీ, ఆ యువతి ఎప్పుడు హోటల్ వదిలి బయటకు పోయిందీ అతనికి తెలియలేదు.

వెంకన్న హోటల్ గదిని బాగా పరీక్షించి కాస్త ధైర్యంచేస్తే బాత్రూంద్వారా బయటినుంచి లోపలకు ప్రవేశించవచ్చునని తెలుసుకున్నాడు.

బేరర్, రిసెప్షనిస్టు చెప్పిన వర్ణనలు వెంకన్నకు ఆట్టే పనికివచ్చేవి కావు. ఆ వర్ణనలు దేశంలోని అందమైన ఆడవాళ్ళందరికీ వర్తిస్తాయి.

3

ఇన్‌స్పెక్టర్ జగదీష్ దగ్గరకు వెళ్ళి కొన్ని వివరాలు తెలుసుకున్నాడు వెంకన్న.

హత్య రాత్రి రెండుగంటల ప్రాంతాల జరిగింది. హత్య జరిగినప్పుడు హతుడు పెనుగులాడలేదు. బహుశా నిద్రపోతూ వుండివుండాలి. గదిలో వేలిముద్రలు ఇద్దరివే. అవి రంగారావువీ, అతని భార్యవీ అయుండవచ్చును. మరోవ్యక్తి గదిలోకి వచ్చిన జాడలేదు. రంగారావు గురించిన భోగట్టా యింకా తెలియలేదు. అతనీ ఊరు వాడు కాదనిమాత్రం తెలుస్తోంది. అతని ఫోటోను కొన్ని పేపర్లలో వేయించడం జరిగింది. ఒకటి రెండు రోజుల్లో ఏవైనా వివరాలు తెలియవచ్చును.

"పాపం, రంగారావు!" అన్నాడు వెంకన్న "ఎక్కణ్ణించో వచ్చి ఈ వూళ్ళో బలైపోయాడు."

జగదీష్ నవ్వి "చనిపోయినవాడల్లా పుణ్యాత్ముడు. అసలు పాపం నాది. ఈ హత్యకేసు పరిశోధించాల్సి వచ్చింది" అన్నాడు.

"అయితే కొంతపాపం నాకూ వుందికదా" అన్నాడు వెంకన్న.

"మీదేముందిలెండి పరిశోధిస్తే డబ్బొస్తుంది. లేకపోతే లేదు. నాదైతే ఉద్యోగధర్మం. కేసు ముందుకు

నడవకపోతే పైవాళ్ళకు జవాబిచ్చుకోవాలి" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ జగదీష్.

"మీరు చెప్పిందీ నిజమే!" అని నిట్టూర్చాడు వెంకన్న. అతని నిట్టూర్పు ఇంకా సగంలో వుండగానే ఒక నడి వయస్కుడు ఆత్రుతగా స్టేషన్లో ప్రవేశించాడు.

"ఎవరు కావాలి?" అడిగాడు జగదీష్.

"ఇన్‌స్పెక్టర్ జగదీష్ మీరేనా?" అనడిగాడు నడి వయస్కుడు.

"నేనే? ఏం కావాలి మీకు?" అన్నాడు జగదీష్ మళ్ళీ.

"మీరు పేపర్లో వేశారుగదా—ఆ రంగారావుగారి తాలూకు మనిషిని" అన్నాడతను.

జగదీష్, వెంకన్న కూడా వులిక్కిపడి సర్దుకుని కూర్చున్నారు.

ఆ వ్యక్తి రంగారావు వివరాలు చెప్పాడు.

రంగారావుకు కాకినాడలో బట్టలవ్యాపారం వుంది. ఆ బట్టలషాపులో ఈ నడివయస్కుడు మేనేజర్‌గా వుంటు న్నాడు. పేరు గురుమూర్తి.

అతను రంగారావు శవాన్ని గుర్తుపట్టి భోరున ఏడ్చేశాడు.

పేపర్లో ఫోటో చూసి కాస్త కంగారుపడ్డా మనిషిని పోలిన మనుషులుండకపోతారా అని మనసుకు ధైర్యం చెప్పుకున్నాట్ట. ఇప్పుడవన్నీ తీరిపోయాయి. రంగారావుకు కాస్త మెడక్రిందుగా వీపుమీద సన్నని పొడుగాటి నల్లని మచ్చ ఒకటి వుంటుంది. అది తిరుగులేని గుర్తింపు చిహ్నం.

జచదీష్ గురుమూర్తిని ఓదార్చి త్వరత్వరగా కొన్ని

ప్రశ్నలు వేశాడు.

రంగారావు చాలా మంచివాడుట. దయామయుడట. అతని పేరుచెప్పి అయిదుమంది విద్యార్థులు కాకినాడ పి. ఆర్. కాలేజీలో చదువుకుంటున్నారుట. తన దుకాణం లోని పనివాళ్ళను అతడు కన్నబిడ్డల్లా చూసుకుంటాడుట. గురుమూర్తిని యెప్పుడూ పెద్దన్నగా భావించి గౌర విస్తాట.

"అలాంటివాణ్ని చంపడానికి ఏ వెధవకు చేతు లొచ్చాయో?" అన్నాడు గురుమూర్తి.

"రంగారావును అతడి భార్యే చంపింది" అన్నాడు వున్నట్లుండి వెంకన్న.

గురుమూర్తి కనురెప్పలు టపటపలాడించి, తల అటూ యిటూ ఆడించి "ఏమిటన్నారు?" అన్నాడు.

"రంగారావును చంపింది అతడి భార్య" అన్నాడు ఈసారి జగదీష్.

"ఆవిడెలా చంపుతుంది - అయమ్మెప్పుడూ ఇల్లైనా కదలదే?" అన్నాడు గురుమూర్తి.

"ఇప్పుడు రంగారావు భార్య కాకినాడలోనే వుందా?" అన్నాడు జగదీష్.

"పదిరోజుల క్రితమే ఆవిడ పుట్టింట్నించి తిరిగొచ్చింది. అప్పట్నించీ కాకినాడలోనే వుంది" అన్నాడు గురు మూర్తి.

"రంగారావు ఇక్కడికి భార్యాసమేతంగా రాలేదా?" అన్నాడు వెంకన్న ఆశ్చర్యంగా.

వాళ్ళే విధంగా తననెందుకు ప్రశ్నిస్తున్నారో తెలుసు కోవడానికి గురుమూర్తికి కాస్సేపు పట్టింది. కథంతా విన్నాక అతను చిరాగ్గా "చిలకా గోరింకల్లా కాపురం

చేసుకుంటున్నారు. ఆయమ్మ మొగుణ్ణెందుకు చంపుతుంది-అన్నవాళ్ళకే కాదు, అనుకున్నవాళ్ళకూ్కడా పుట్టగతు లుండవు" అన్నాడు.

"కాస్త రంగారావు భార్యను వర్ణించగలరా?" అన్నాడు వెంకన్న.

అంత దుఃఖంలోనూ గురుమూర్తి సిగ్గుపడ్డాడు. రంగారావు భార్య పరాయి ఆడదే కాక తనకు యజమానురాలు కూడా! అయినప్పటికీ ఇనస్పెక్టరు బలవంతంమీద గురుమూర్తి ఆమెను వర్ణించాడు. ఆ వర్ణన ద్వారా లాడ్జిలోని రిసెప్షనిస్టు, బేరర్ చెప్పిందానికి సరిపోయింది.

"అయితే రంగారావు భార్యతో హోటల్లో దిగాడన్నది నిజం!" అన్నాడు జగదీష్.

"అదేంకాదు. హోటల్లో దిగిన యువతిలాగే రంగారావు భార్యకూడా సౌందర్యవతి అని తెలుసుకోవడానికి మాత్రమే ఈ వర్ణన ఉపయోగపడుతుంది. ఇద్దరూ ఒకరు కావచ్చు, వేరు కావచ్చు" అన్నాడు వెంకన్న.

"వెళ్ళి చూస్తే సరిపోతుందిగా" అన్నాడు జగదీష్.

4

కళ్ళు చెదిరే అందం రంగారావు భార్యది. మూర్తీభవించిన శోక దేవతలా వుండి కూడా ఆమె ఆకర్షణీయంగా వుంది. అందరి అందాన్నీ శోకదేవత హరించలేదని ఆమెను చూసి తెలుసుకోవచ్చు.

"మీరే పరిస్థితిలో వున్నారో తెలిసికూడా మిమ్మల్ని కొన్ని ఇబ్బందికరమైన ప్రశ్నలడగవలసి వచ్చినందుకు నాకు విచారంగా వుంది. అన్యథా భావించరని తలుస్తాను" అన్నాడు జగదీష్.

"మీ బాధ్యత మీది...." అందామె రుద్ధకంఠంతో.

రుద్రకంఠం కూడా ఎంతో తీయగా వుండడానికి కారణం ఆడదాన్ని ఆడదాన్నిగా చూసే మగబుద్ధి కాక, ఒక విచిత్రమైన విషయమని వెంకన్న అనుకున్నాడు.

జగదీష్ ప్రశ్నలు వేస్తూంటే వెంకన్న అట్టే మాట్లాడడు. ఎలా స్ఫురిస్తాయో కానీ జగదీష్ ఒక్క ప్రశ్న కూడా మిస్సవడు. తన శక్తి వృథా చేసుకోవడమెందుకని వెంకన్న ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు వింటూంటాడు.

రంగారావు చాలా మంచివాడు. భార్య అతని ఆరో ప్రాణం. పరస్త్రీని కన్నెత్తి కూడా చూడడతను. సరదాకు భార్యతో కూడా పరస్త్రీ గురించి మాట్లాడడు.

ఈమె చెప్పిన మాటలు నిజమైతే రంగారావు చాలా జాగ్రత్తపరుడై వుండాలని వెంకన్న అనుకున్నాడు.

"మీ ఆయన చనిపోయింది హోటల్ గదిలో. ఆ గదిలో ఆయనతోపాటు రాత్రి ఒక స్త్రీ కూడా వుంది. ఆ స్త్రీ తన భార్య అని ఆయన చెప్పాడు. అది నిజమవునో కాదో అని తెలుసుకోవాలని వచ్చాం" అన్నాడు జగదీష్.

రంగారావు భార్య ముఖం వెలవెలబోయింది. "ఆయన ఇంటిదగ్గర్నించి ఒంటరిగానే బయలదేరారు. తను హైదరాబాదు వెడుతున్నానని నాకు చెప్పారు...."

అంటే రంగారావు భార్యకు అబద్ధం చెప్పాడన్న మాట!

"ఎంతో మంచివాడైన మీ భర్త మీకు హైదరాబాదు అని అబద్ధంచెప్పి - మావూరు వచ్చి ఓ స్త్రీతో హోటల్ గదిలో కొన్నిగంటలు గడిపి మరణించాడు. ఈ సంఘటనపై మీ అభిప్రాయం" అన్నాడు జగదీష్.

"ఏ పరిస్థితుల్లోనూ ఆయనన్ననుమానించలేను. నన్ను బాధపెట్టే ఏదో వ్యాపార రహస్యం వుండి వుండాలి. ఆ స్త్రీతో ఆయన కొన్నిగంటలు గడిపారంటే — ఏదో విషయాలు మాట్లాడడానికే అయుండాలి" అందామె.

తమకూడా వచ్చిన బేరర్, రిసెప్షనిస్టుల ముఖకవళికలను, కనుసైగలనుబట్టి రంగారావుతో బసచేసిన స్త్రీ అతడి భార్యకాదని ఇన్స్పెక్టరుకూ, వెంకన్నకూ అర్థమైపోయింది. అయితే ఆ స్త్రీని గుర్తుపట్టడం కోసం బేరర్, రిసెప్షనిస్టులు వచ్చినట్లు రంగారావు భార్యకు తెలియనివ్వరాదని వెంకన్న జగదీష్‌కు సలహా యిచ్చాడు.

ఆ స్త్రీ రంగారావు భార్య కాకపోయినప్పటికీ— ఆమె కాకినాడలోనే వుంటున్నదని వెంకన్న అనుమానించాడు. ఎందుకంటే రంగారావు తమ ఊరు రైలు ప్రయాణం చేసి చేరాడు. అతను ఫస్టుక్లాసులో ప్రయాణం చేశాడు. ఫస్టుక్లాసులో ఆ రోజు టిక్కెట్లు రంగారావు, శ్రీమతి రంగారావు పేర్ల పై బుక్ చేయబడ్డాయి. భార్యను మోసగించి రంగారావు కాకినాడలోని ఓ యువతితో సంపర్కం పెట్టుకున్నాడు. ఆమెతో కలసి బయలేరాడు. బహుశా సుఖానుభవాల కోసమే అయుంటుంది.

రంగారావు విషయం చాలా తమాషాగా వుంది. అతను ఏం చెయ్యబోయాడో, ఎందుకు చచ్చిపోయాడో అర్థం కావడంలేదు.

అక్కణ్నించి బయటకు వచ్చేక "మిస్టర్ జగదీష్! మీరు తిరిగి వెళ్ళిపోండి. నేను ఊళ్ళో కొద్దిరోజులుండి ఆ హోటల్లో రంగారావుతో బసచేసిన యువతి గురించి ఆరా తీస్తాను" అన్నాడు.

"గడ్డిమేటులో సూదికోసం వెదుకుతున్నారేమో—" అన్నాడు జగదీష్.

"అయితే ఫరవాలేదు. కొండను తవ్వి ఎలుకను పట్టడం అవుతుందేమోనని భయపడుతున్నాను" అన్నాడు వెంకన్న.

జగదీష్ నవ్వి—"మరి సెలవు తీసుకుంటాను" అన్నాడు.

వెంకన్న హోటల్ బేరర్‌తో మాత్రం—"నాది రాచ పుట్టుక కాదుకానీ అప్పుడప్పుడు తిరగడానిక్కూడా తోడు కావాలనిపిస్తుంది. నువ్వు నాతో యిక్కడుండిపో. హోటల్లో కిట్టేదానికి రెట్టింపు కిడుతుంది. అయినా నేను మీ సూరిబాబుగారి తరఫునేగా పనిచేస్తున్నంది" అన్నాడు.

"అయ్యబాబోయ్—మీరు చెప్పినట్లు వినమన్నారండి ఆ బాబు. డబ్బులుకూడా అడగొద్దన్నారు" అన్నాడు బేరర్ కంగారుగా.

"అడగొద్దన్నారు గానీ యిస్తే పుచ్చుకోవద్దనలేదు కదా!" అని ఓ అయిదు రూపాయలనోటు బేరర్‌కి అందించి—"ఈ వెంకన్న ఎవ్వరికీ ఉత్తినే డబ్బులు యివ్వడు. ఆ విషయం గుర్తుంచుకుంటే నీకు యింకా డబ్బులొస్తాయి" అన్నాడు.

5

రంగారావు గురించి వెంకన్న చాలా వాకబులు చేశాడు. రంగారావుకు స్నేహితులేగానీ స్నేహితురాళ్ళు యెవ్వరూలేరు. రంగారావు స్నేహితుల లిస్టు మరీ చిన్నది కాదు.

వెంకన్న తన వాకబులోకి వచ్చిన ప్రతి యింటికీ వెళ్ళాడు. ఎవరి వద్దనూ కూడా రంగారావు గురించి పని

కొచ్చే సమాచారం అతనికి దొరకలేదు. అయినా ఓపికగా అతను ఒకోవ్యక్తి దగ్గరకీ వెడుతూంటే బేరర్—"కథల్లో చదివి డిటెక్షన్ అంటే సరదాగా ఉంటుందని తప్పు అభిప్రాయంలో వుండేవాణ్ని. ఇంత బోర్ వ్యవహారం ఎక్కడా వుండదు" అన్నాడు.

రంగారావుకు బాగా దగ్గరివాడుగా భావించబడే విశ్వనాథం వాళ్ళకు రెండ్రోజుల వరకూ దొరకలేదు. వాళ్ళెప్పుడు వెళ్ళినా అతడి ఇల్లు తాళంవేసి వుంటోంది. మూడోరోజున ఆ ఇంటి తలుపులు తాళంతీసే వుండటంతో వెంకన్న, బేరర్ కూడా తేలిగ్గా నిట్టూర్చారు.

విశ్వనాథం ఇంట్లోనే వున్నాడు.

"మీ కోసం రెండ్రోజుల్నించి తిరుగుతున్నాం—" అన్నాడు వెంకన్న తనను పరిచయం చేసుకున్నాక.

"ఒంటరిగాణ్ని—అలా తిరుగుతూంటాను" అన్నాడు విశ్వనాథం.

వెంకన్న అడిగిన ప్రశ్నలకు అతను చాలా ఓపిగా సమాధానం చెప్పాడు. రంగారావు అంటే అతనికి చాలా గౌరవ భావముంది. అతన్నించికూడా వెంకన్నకు పనికొచ్చే సమాచారమేదీ దొరకలేదు.

ఇద్దరూ బయటకు వచ్చేక బేరర్ కంగారుగా, "ఆయనెదురుగా చెప్పడం బాగుండదని ఊరుకున్నాను. ఆ రోజు హోటల్‌కు వచ్చిన అమ్మాయి ఫోటో మనం కూర్చున్న గదిలో ఫోటోఫ్రేంలో వుంది" అన్నాడు.

వెంకన్న వులిక్కిపడి—"ఏమన్నావ్?" అన్నాడు. బేరర్ చెప్పబోతుంటే అతన్ని వారించి "మళ్ళీ చెప్పనక్కరలేదులే—ఆశ్చర్యం పట్టలేక అలా అడిగానుకానీ

నువ్వు చెప్పింది నా బుర్రలోకి ఎక్కనే ఎక్కింది" అని చటుక్కున వెనక్కు తిరిగి మళ్ళీ విశ్వనాథం ఇంటితలుపు తట్టాడు.

విశ్వనాథం తలుపుతీసి వెంకన్ననుచూసి ఆశ్చర్యపడి, "ఇప్పుడేగా...." అని ఏదో అనబోతూండగా "కొన్ని ముఖ్యమైన ప్రశ్నలు అడగడం మర్చిపోయాను. అన్యథా భావించకూడదు?" అన్నాడు వెంకన్న.

"అయ్యో-దానిదేముంది? రంగారావు నా ప్రాణ మిత్రుడు. అతన్ని హత్యచేసినవాణ్ని పట్టుకోవడానికి నేను చేయగలిగిందల్లా మీరడిగిన ప్రశ్నలకు జవాబుచెప్ప డమే గదా?" అన్నాడు విశ్వనాథం.

మళ్లీ ముగ్గురూ డ్రాయింగ్ రూంలోకి వెళ్ళారు— "ఈమధ్య ఎప్పుడయినా రంగారావు దిగులుగా కనబడ్డం గానీ బెంగతో అదోలా ఉండడంగానీ మీరు గమనిం చారా?" అన్నాడు వెంకన్న— "ఇదిచాలా ముఖ్యమైన ప్రశ్న. బాగా ఆలోచించి దీనికి జవాబివ్వండి—"

విశ్వనాథం ఆలోచనలో పడ్డాడు.

నిజానికి వెంకన్నకు విశ్వనాథ మివ్వబోయే జవాబుపై ఆసక్తిలేదు. అందువల్ల అతను గదిని శ్రద్ధగా పరిశీలించ సాగాడు.

గదిలో టేబుల్ మీద ఓ జంట ఫోటోఫ్రేం వుంది. ఒకపక్క విశ్వనాథం, మరోపక్క ఓ అందమయిన యువతి వున్నారు. సర్వర్ గుర్తుపట్టిన వ్యక్తి ఆమేనని వెంకన్న ఊహించాడు.

అద్భుత సౌందర్యంతో వెలిగిపోతున్న ఆ ముఖం కలి గిన మనిషి హృదయం ఒక హత్యకు ప్రోత్సహించగలదా? అని ఆలోచనలో పడ్డాడు వెంకన్న.

"నాకు గుర్తున్నంతవరకూ రంగారావులో ప్రత్యేక మైన మార్పేదీ గమనించలేదు నేను" అన్నాడు విశ్వ నాథం కాసేపు ఆలోచించి.

"ఈ సమాధానం చెప్పడానికి చాలా కష్టపడ్డావులే" అని మనసులో అనుకొని—"ఆ ఫోటో ఫ్రేంలో వున్న అమ్మాయెవరు?" అడిగాడు వెంకన్న.

"ఏం—అలా అడుగుతున్నారు. ఆమె నా భార్య!" అన్నాడు విశ్వనాథం ఆశ్చర్యంగా.

"మీరు ఒంటరిగాణ్నని చెప్పినట్లు గుర్తు" అన్నాడు వెంకన్న.

"భార్య పుట్టింట్లో వుంటే ఒంటరిగాణ్నికాక ఏమవు తాను?" అని నవ్వాడు విశ్వనాథం.

"అలాగా—ఇందాకా నేనింకోలా అర్థంచేసుకున్నా లెండి—మీ ఆవిడ పురిటి కెళ్ళిందా?"

"పురుడూ లేదు ఏం లేదు. తలిదండ్రుల కొక్కర్తే కూతురు. గారంగా పెరిగింది. వారం వారం అమ్మా నాన్నల్ని చూడాలంటుంది. ఏదో నెలకీ రెండు నెల్లకీ ఓ సారి తప్పనిసరయి పంపిస్తూంటాను...."

"పుట్టిల్లెక్కడేమిటి?"

"రాజమండ్రీయే లెండి. ఇలా వెళ్ళి అలా వచ్చేస్తుం టుంది. ఈసారి ఏమయిందో కాస్త ఆలస్యమయింది. అయినా నాకూ పెద్దబాధ లేదు. ఎక్కువగా బయట తిర గటం నా కలవాటు" అన్నాడు విశ్వనాథం.

"మీ అత్తారిల్లు రాజమండ్రీయా — నా తోడల్లుడిది కూడా రాజమండ్రీయే. మీ వాళ్ళిల్లు దానవాయి పేటలో గానీ లేదుకదా?" అన్నాడు వెంకన్న.

విశ్వనాథం తనభార్య పుట్టిల్లు అడ్రసుచెప్పి "ఏమిటీ

వివరాలన్నీ అడుగుతున్నారు?" అన్నాడు.

వెంకన్న నవ్వి—"సంభాషణ ఒకోసారి మనకు తెలీకుండానే తప్పుదార్లు తొక్కుతుంది. ఒకసారి నేను పంచాంగం కోసం పక్కింటికివెళ్ళి బ్రిడ్జిగురించి ఓ గంట సేపు చర్చించి పంచాంగం తేకుండానే వెనక్కి వచ్చేశాను. రంగారావు హత్యకేసు ముందుకెళ్ళేలా లేదు. కనీసం మీవంటి వాడితో పరిచయమైంది." అంటూ లేచాడు.

డిటెక్టివ్ మాటలు విశ్వనాధానికి అర్థంకాలేదు.

6

"నా పేరు వనజ. విశ్వనాధంగారి భార్యను—" అంది ఆమె.

ఫోటోకు మించిన అందం కలిగిన ఆమెపైనుండి వెంకన్న చూపులు వెంటనే మరల్చుకోలేక పోయాడు.

"మీ పరిచయం నా అదృష్టం. కానీ నా పరిచయం మీకు అదృష్టమని నాకు తోచడంలేదు...." అన్నాడు వెంకన్న.

"ఎవరు మీరు?" అంది వనజ కంగారుగా.

"నా పేరు వెంకన్న. నేనొక డిటెక్టివ్‌ను" అన్నాడు వెంకన్న.

"నాతో మీకేం పని?" భయం ఆమె కళ్ళలో స్పష్టంగా కనబడింది.

"ద్వారకా లాడ్జిలో రంగారావనే అతను హత్య చేయబడ్డాడు...." అని ఆగాడు వెంకన్న.

"అయితే....?" అంది వనజ.

"ఆ రంగారావు మీ భర్తకు ఆప్తమిత్రుడు."

"అయ్యో—ఆ రంగారావుగారు చచ్చిపోయ్యారా?"

అంది వనజ ఆశ్చర్యంగా.

"నేను మీ ఇంటికొచ్చే సమయానికి ఇంట్లో మీరు ఒక్కరే వుండడం నా అదృష్టం. కాస్త స్వేచ్ఛగా మాట్లాడే అవకాశం వచ్చింది కాబట్టి చెబుతున్నాను. రంగారావు గారు చచ్చిపోయారన్న విషయం మీకు తెలుసు. అసలు రంగారావును చంపింది మీరేనని పోలీసులు అభిప్రాయ పడుతోన్నారు" అన్నాడు వెంకన్న తాపీగా.

"ఆయన్ను నే నెందుకు చంపుతాను?" అందామె వణికిపోతూ.

"ఎందుకు చంపుతారో నాకూ తెలియదు. శిక్షించ డానికి ఎన్నో ఇతర సాధనాలుండగా మనిషి మనిషిని ఎందుకు చంపుతాడన్నది నాకు ఆశ్చర్యం కలిగించే విషయం...." అన్నాడు వెంకన్న.

వనజ శరీరంలో వణుకు ప్రారంభమైంది. "మీ మాటలు నాకు అర్థంకావడంలేదు. మీరేం చెప్పదల్చు కున్నదీ వివరంగా చెప్పండి" అంది.

"మీరూ, రంగారావూ కలిసి ద్వారకాలాడ్జిలో రూం నెంబరు పదిహేడులో దిగారు. రాత్రి తొమ్మిది గంట లకు ఇద్దరూ తలుపులేసుకున్నారు. ఓ అర్ధరాత్రివేళ రంగా రావు చంపబడ్డాడు. గదిలోంచి మీరు మాయమయ్యారు. వీటన్నింటికీ బలమైన సాక్ష్యాలున్నాయి. మీరు కాదన లేరు. రంగారావు హత్యగురించి మీకు తెలియదనటానికి లేదు. గదిలోని మీ వేలిముద్రలుకూడా పోలీసులు తీసు కున్నారు."

"నా గురించి పోలీసులెలా తెలుసుకోగలిగారు?" అంది వనజ ఆశ్చర్యంగా.

"మీ గురించి ఇంకా పోలీసులకు తెలియదు. నేను

మాత్రమే తెలుసుకో గలిగాను" అన్నాడు వెంకన్న.

వనజ నిట్టూర్చి—"వెంకన్నగారూ! దయతో మీరు నన్ను అర్థం చేసుకోండి. మీకు అంతా నిజం చెప్పేస్తాను. నా పేరు పోలీసుల వద్దకు చేరకుండా చూడండి" అంది.

"నేరస్తుల్ని నేను కాపాడలేను" అన్నాడు వెంకన్న.

"నేను చేసింది నేరమో కాదో చెప్పేముందు నా కథ వినండి" అంది వనజ.

"చెప్పండి!" అన్నాడు వెంకన్న.

• • •

విశ్వనాథం, వనజ, రంగారావు, అతనిభార్య సరిత నలుగురూ విశ్వనాథం ఇంట్లో భోజనాలు చేశారు. భోజనాలయ్యేక కాసేపు కబుర్లు జరిగాయి.

"వంటలు అద్భుతం" అన్నాడు రంగారావు.

"పొరుగింటి పుల్లకూర-అంతేలెండి!" అన్నాడు విశ్వనాథం.

"అదేంకాదు-మీ ఆవిడ చేయి మాహాత్మ్యం. ఇక్కడ భోంచేశాక మిమ్మల్ని మా ఇంటికి భోజనానికి పిలవాలంటే భయంగా వుంది" అంది సరిత.

"మా ఆవిడ ఇంతవరకూ ఎవరి వంటనూ మెచ్చుకోగా చూడలేదు. యీనాటే శేర్ సర్టిఫికేట్" అన్నాడు రంగారావు.

"మీ ఇంటికి భోజనానికి పిలవడం యెగేయాలని చూస్తున్నారేమో - అదేం కుదరదు" అంది వనజ.

అంతా నవ్వేశారు. రంగారావు నెమ్మదిగా- "ఋణముంచుకోవడం నా కిష్టముండదు. అందుకే కూడా ఓ అద్భుతం తెచ్చాను" అన్నాడు.

"ఏమిటది?" అంది కుతూహలంగా సరిత. తనకు

తెలియకుండా తన భర్త తెచ్చిన ఆ అద్భుతం ఏమిటో ఆమెకు తెలుసుకోవాలనిపించింది.

రంగారావు తన జేబులోంచి నాలుగు రుమాళ్ళు తీశాడు. వనజవంక చూసి "నాకు కాసిని మంచినీళ్ళు తెచ్చిపెట్టగలరా?" అనడిగాడు.

"అయ్యో ఎంతమాట?" అంటూ వనజ అక్కణ్ణించి లేచి లోపలికి వెళ్ళింది.

రంగారావు ఒక జేబురుమాలు విశ్వనాథానికీ, మరొకటి సరితకూ ఇచ్చాడు.

"ఇది ఒక అద్భుతమైన ఫారిన్ సెంట్! దీన్ని వాసన చూస్తే ఏవో ఇతర లోకాల్లోకి తేలిపోతున్నట్లు అనిపిస్తుంది. ఇది ఎంతో ఖరీదయినది. ఈ రోజుకోసం ప్రత్యేకంగా తెప్పించాను" అన్నాడు రంగారావు.

అతని నోటివెంట మాటలు పూర్తికావడం తడవుగా విశ్వనాథం, సరిత — ఇద్దరుకూడా రుమాలు వాసన చూశారు. తర్వాత వారి నోటివెంట మాటలురాలేదు. కూర్చున్నవాళ్ళు కూర్చున్నట్లుగానే సోఫాలో వెనక్కు జారగిలబడిపోయారు. ముఖాల్లోమాత్రం అద్భుతమయిన దృశ్యం చూస్తున్న అనుభూతి ఇద్దరికీ కనబడుతోంది. ఇద్దరి కనులూ మూతలు పడినాయి.

వనజ మంచినీళ్ళ గ్లాసుతో వెనక్కు వచ్చేసరికి కనులు మూసుకుని వున్న విశ్వనాథం సరిత కనబడ్డారు. "అదేమిటి—ఏమైంది వాళ్ళకు?" అందామె ఆశ్చర్యంగా.

"ఇద్దరూ నిద్ర నటిస్తున్నారు. మీకో తమాషా చెబుతాను. ఆ గదిలోకి రండి" అన్నాడు రంగారావు.

అతన్నామె ఏ మాత్రమూ అనుమానించలేదు.

రంగారావామెను పడకగదిలోకి నడిపించి చటుక్కున

తలుపులు వేసి ఆమెను కౌగలించుకున్నాడు.

ఆమె కంగారుపడి "ఇదేమిటి?" అంది.

"ఇదో థ్రిల్ నాకు. నీ భర్త ఆహ్వానం మీద నీ యింటికి వచ్చి నిన్ననుభవించి వెళ్ళడం నాకు ఆనందం. ఎంతో కష్టపడి సంపాదించానొక ఫారిన్ సెంట్. అది వాసన చూసిన వాళ్ళకు మూడు నాలుగు గంటల దాకా స్పృహ తెలియదు. స్పృహ వచ్చేక కూడా ఎంతో ఆనందంగా వుంటారు. ఇప్పుడు వాళ్ళిద్దర్నీ ఆ స్థితిలో ఏం చేసినా ప్రతిఘటించలేరు. వాళ్ళనలా వదిలేసి మనం హాయిగా సుఖిద్దాం. మన ఇరువురికీ సంబంధించిన యీ అనుబంధం మన ఇద్దరి మధ్యనూ శాశ్వతంగా రహస్యంగా ఉండిపోతుంది" అన్నాడు రంగారావు.

వనజ కంగారుగా "మీకు థ్రిల్ కావచ్చు. నాకు యిష్టంలేదు" అంది.

"ఇష్టమున్నా లేకపోయినా నువ్వు అసహాయురాలివి. విస్తట్లో పంచభక్ష్య పరమాన్నాలున్నాయి. తినాలనుకునే వాణ్ని ఆ పంచభక్ష్య పరమాన్నాలూ అభ్యంతర పెట్టలేవు" అన్నాడు రంగారావు.

"నేను ప్రతిఘటిస్తాను" అంది వనజ.

"ప్రతిఘటించి చూడు" అన్నాడు రంగారావు.

వనజ ప్రతిఘటించడానికి ప్రయత్నించి ఓడిపోయింది. ఆ ఓటమి అంతటితో ఆగలేదు. ఆమె రంగారావుకు పూర్తిగా వశమైపోయింది.

తనకు లొంగిన ఆడదని వనజను రంగారావు ఏ మాత్రమూ అశ్రద్ధ చేయలేదు. మాటిమాటికీ వనజను పొగిడేవాడు. ఆమెను అర్ధాంగిగా పొందలేకపోవడం తన దురదృష్టమన్నాడు. ఆమెతో అనుభవమయ్యాక మళ్ళీ

ఆడదాని పైనా తన దృష్టిపోవడంలేదన్నాడు. రహస్యంగా డబ్బు ఇస్తూండేవాడు.

విశ్వనాథం వనజను బాగా అలక్ష్యం చేసేవాడు. అతనికి బాగా బయటతిరుగుళ్ళు యెక్కువ. ఎప్పుడైనా భార్య వారిస్తే విసుక్కునేవాడు.

కొంతకాలం గడిచేసరికి అటు తన యింట్లో భర్త ఎదుటా, సరిత యింట్లో ఆమె యెదుటా రంగారావుకు లొంగిపోవడంలో ఒకరకమైన థ్రిల్ కూడా కనబడింది వనజకు.

ఇవన్నీ కలిసి వనజను రంగారావుకు పూర్తిగా లొంగదీశాయి. అతన్ని ఆమె ఆరాధించటం ప్రారంభించింది.

* * *

"అతనిమీద ఆరాధనతో నేనేం చేస్తున్నానో నాకే తెలియదు. అలాగే ద్వారకా లాడ్జికి కూడా వెళ్ళాను" అంది వనజ.

"బాగుంది. మీ ఆయనతో పుట్టింటికని చెప్పి యిలా తిరిగేవారన్న మాట!" అన్నాడు వెంకన్న.

వనజ బాధగా నవ్వి తలాడించింది.

"అయితే రంగారావును యెందుకు చంపేశారు?"

"నేనతన్ని చంపలేదు. రాత్రి ఆలశ్యంగా పడుకున్నాం. ఆరుగంటల ప్రాంతంలో నాకు మెలకువ వచ్చింది. లేచిచూస్తే పక్కన అతను హత్యచేయబడి వున్నాడు" అంది వనజ.

"ఎవరైనా నమ్మే కథేనా యిది!" అన్నాడు వెంకన్న.

"మీరు నమ్మినా నమ్మకపోయినా యిది నిజం! హత్యకూ నాకూ ఏ సంబంధమూ లేదు. మీరు నన్ను రక్షించాలి" అంది వనజ.

"ఇప్పుడు రక్షించమని ఏం లాభం? వెంటనే పోలీసులకు చెప్పివుండాల్సింది."

"ఎలా చెప్పను? చెబితే రంగారావు గదిలో నేనెందుకున్నానో చెప్పాల్సి వస్తుంది. ఆ విషయం బయటపడితే నా భర్త నన్ను వదిలిపెట్టేస్తాడు. నా బ్రతుకు కుక్క చింపిన విస్తరి అవుతుంది" అంది వనజ.

"ఇప్పుడెలాగూ మీ కథ బయటపడక తప్పదు" అన్నాడు వెంకన్న.

"నన్ను కాపాడలేరా?" అంది వనజ దీనంగా.

"మీరు చెప్పినదంతా నిజమైతే కొంతవరకూ ప్రయత్నిస్తాను. మీరు చెప్పినదాంట్లో అబద్ధమున్న పక్షంలో నేను మీకు ఏ సహాయమూ చేయలేను!" అన్నాడు వెంకన్న.

"ఒక్క అక్షరం పొల్లుపోకుండా అంతా నిజమే చెప్పాను మీకు" అంది వనజ.

ఆమె నిజమే చెబుతున్నదని వెంకన్నకూ అనిపించింది.

7

"ఒక ముఖ్యవిషయం మాట్లాడాలని మళ్ళీ మీ దగ్గరకు వచ్చాను" అన్నాడు వెంకన్న.

"మీరు నిజంగా డిటెక్టివ్ లేనా అని అనుమానంగా వుంది నాకు" అంది సరిత.

"ఏం?" అన్నాడు వెంకన్న ఆశ్చర్యంగా.

"ఒక పర్యాయం నాతో మాట్లాడిన మగాళ్ళు చాలా మంది యేదో వంక పెట్టుకుని మళ్ళీ వచ్చారు. మీరూ అలాంటివారే ననిపిస్తోంది" అంది సరిత.

"ఎంత మాటన్నావు తల్లీ!" అనుకున్నాడు వెంకన్న. పైకిమాత్రం "మగవాళ్ళలో లేని దురూహాల్ని స్ఫురింప

జేయడంకోసం యిలా కొందరు ఆడవాళ్ళు మాట్లాడ్డం నాకు అనుభవంలో వుంది. భర్తపోయి పుట్టెడు దుఃఖంతో వున్న మిమ్మల్ని అలా అనుమానించడం న్యాయమా అని తటపటాయిస్తున్నాను" అన్నాడు.

సరిత ముఖంలో కత్తివాటుకు నెత్తురుచుక్క లేదు "నా గురించి యెవరైనా అడగండి చెబుతారు" అంది కోపంగా.

"నా ప్రవర్తనే నాకు గీటురాయి. నన్ను గురించి తెలుసుకోవడానికి ఒకరినడిగి తెలుసుకోమనడం అవమానంగా భావిస్తాను నేను" అన్నాడు వెంకన్న.

సరిత కంఠం దీనంగా మారిపోయింది "మన్నించండి-మీ మనస్సు నొప్పించినట్లున్నాను. అర్ధాంతరంగా నా భర్త హత్య కావించబడడంతో నా మనసు పాడయింది. మాటల్లో మర్యాద లోపిస్తోంది."

"అలా అన్నారు కాబట్టి చెబుతున్నాను. మీ అనుమానం అర్ధరహితం కాదు. ఒకసారి చూస్తే మళ్ళీ మళ్ళీ చూడాలనిపించే ఆకర్షణ మీలో వుంది. ఇలాంటి భార్య వుండీ మీ భర్త పరస్త్రీ వ్యామోహానికి గురికావడం నాకు ఆశ్చర్యంగా వుంది" అన్నాడు వెంకన్న.

"నా భర్తకు పరస్త్రీ వ్యామోహమా? అసాధ్యం!" అంది సరిత.

"ముందు నేను చెప్పే కథ వినండి" అంటూ వనజ చెప్పిన కథ సరితకు వినిపించాడు వెంకన్న.

"ఇవన్నీ మీ కెలా తెలిసాయి?" అంది సరిత ఆశ్చర్యంగా.

"ఇప్పటికైనా నన్ను గ్గలరనుకుంటాను. నా పేరు వెంకన్న. నేను డిటెక్టివ్ ను."

"మీరు చెప్పింది కథలా వున్నప్పటికీ అందులో నిజం వున్నదనిపిస్తోంది. నా భర్త ఆ సెంటు వాసన చాలా పర్యాయాలు చూపించారు నాకు. చూసినప్పుడల్లా మరో సారి ఆ పరిమళాన్నాఘ్రాణించాలనిపించేది. అదొక అపూర్వ అనుభవం. వనజ సమక్షంలో ఎన్నో పర్యాయాలు నేనా పరిమళ ప్రభావానికి గురై అచేతనురాలిగా వున్నాను. ఇందులో యింతకథ వున్నదని తెలియదు నాకు" అంది సరిత బాధగా నిట్టూర్చి.

వెంకన్న ఆమెవంక చిత్రంగా చూసి "మీ భర్త గురించి యిప్పుడేమనిపిస్తోంది మీకు?" అనడిగాడు.

"చాలా బాధగా వుంది నాకు" అందామె. ఆమె కంఠం జీరవోయింది "నా భర్త యీ విధంగా ప్రవర్తిస్తున్నాడని ఈ క్షణం వరకూ తెలియదు. ఇప్పుడైనా నమ్మాలనిపించడంలేదు. నమ్మే పక్షంలో నా భర్తతో చేరింది ఒక్క విశ్వనాథం భార్య వనజ మాత్రమే కాదు. ఇంకా నలుగురున్నారు" అని ఆమె ముఖం కప్పుకుని ఏడవసాగింది.

"ఏడ్చి ప్రయోజనం లేదు. అందగత్తెనన్న అహంకారం మీకు బాగావుంది. ఆ అహంకారంపై దెబ్బ తీయడానికే మీకు భగవంతుడిలాంటి భర్తనిచ్చాడు...." అన్నాడు వెంకన్న.

సరిత అలాగే ఏడుస్తోంది.

"నేను వెళ్ళేక తీరుబడిగా శోకిద్దురుగాని ఇప్పటికి మీ భర్త నిజస్వరూపం తెలిసింది. విశ్వనాథంగానీ, మిగతా ఆ నలుగురిలో ఒకరుకానీ మీవారి కథ తెలుసుకుని ఈ హత్య చేసివుండాలి. కాబట్టి ఆ నల్గురి గురించీ కూడా

"డిటెక్టివ్‌ను. పేరు వెంకన్న!"

ఆమె కాస్త తేలిగ్గా నిట్టూర్చింది "మీరడిగిన ప్రశ్న లన్నిటికీ నాకు తెలిసినంతవరకూ జవాబిస్తాను. నన్ను నలుగురి నోళ్ళలోనూ పడకుండా చేయండి" అందామె.

వనజలాగే నీరజ కూడా రంగారావుకు లొంగి పోయింది. రంగారావంటే నీరజకు అసహ్యం లేదు కానీ ఆమె భర్తను ప్రాణాధికంగా ప్రేమిస్తోంది. భర్తను మోసం చేయవలసివచ్చినందు కామెకు యెంతో బాధగా వుంది. రంగారావుతో ఆమె యెప్పుడూ హోటళ్ళకు వెళ్ళడం జరగలేదు. రంగారావు చనిపోయాడని తెలిసి ఆమె ఎంతో సంతోషించింది. జరిగినదేదో జరిగిపోయింది. ఇకముందైనా నీతిగా బ్రతకవచ్చునని ఆమె అనుకుంటోంది.

వెంకన్నకు ఆమె దగ్గర్నుంచి అంతకుమించిన సమాచారం రాలేదు. ఆమె జవాబులు చెప్పిన పద్ధతినిబట్టి ఆమె నిజమే చెబుతోందని అతననుకున్నాడు.

తర్వాత వెంకన్న వసంతనూ, గౌరినీ కలుసుకున్నాడు. ఇద్దరూ కూడా తమ నేరాలను ఒప్పుకున్నారు. రంగా రావు మరణం వారికి చాలా పెద్ద రిలీఫ్ ఇచ్చింది. ఇద్దరూ కూడా తమ భర్తలను మనసారా ప్రేమిస్తున్నారు. వాళ్ళు రంగారావుతో హోటళ్ళకు వెళ్ళలేదు.

కథ ముందుకు వెడుతున్నకొద్దీ వెంకన్నకు ఆశ్చర్యం కలుగుతోంది. సరిత తనకు యిచ్చిన అడ్రసులు సరైనవి కావేమోనని అతననుమానించాడు కానీ ఆమె సరైనవే యిచ్చింది. ఎటొచ్చీ తను కలుసుకున్న ముగ్గురి దగ్గర్నుంచీ తను తెలుసుకున్న విషయాన్ని బలపరిచే సమాచారమైతే దొరికింది తప్పితే కొత్త సమాచారమేదీ దొరకలేదు. ఏదైనా లభిస్తే ఆఖరుమనిషి పద్మ దగ్గరే లభించాలి.

వెంకన్న పద్మ దగ్గరకు వెళ్ళాడు. మిగతా ముగ్గురి మీదా ఈమె యింకా యెక్కువ అందంగా వుంది. రంగారావు అభిరుచిని అభినందించక తప్పదు అను కున్నాడు వెంకన్న.

"మా వారింట్లో లేరు" అంది పద్మ.

"నాకు మీ తోనే పని!" అన్నాడు వెంకన్న.

"ఎవరు మీరు?"

"నా పేరు వెంకన్న. డిటెక్టివ్‌ను."

ఆమె కాస్త కంగారుపడి "డిటెక్టివ్‌లకు నాతో పనే మిటి?" అంది.

"రంగారావు హత్యకేసు విషయంలో పరిశోధిస్తూ ఇలా వచ్చాను."

భయం పద్మ కళ్ళలో స్పష్టంగా కనబడింది "రంగా రావు హత్యకూ నాకూ ఏమిటి సంబంధం?"

"ఫారిన్ సెంటు!" అన్నాడు వెంకన్న.

పద్మ వులిక్కిపడి "లోపలకు రండి!" అంది.

ఇద్దరూ కుర్చీలో కూర్చున్నాక వెంకన్న నెమ్మదిగా "రంగారావు గురించి మీకు తెలిసినదంతా చెప్పేయండి. తాళికట్టిన భార్య కాకపోయినా మీరాయనకు భార్యలా వ్యవహరించినట్లు నా దగ్గర రుజువులున్నాయి" అన్నాడు.

పద్మ ముఖం ఎర్రగా అయింది "మీరేమంటున్నారో నాకు తెలియడంలేదు" అంది.

"ఇంకా స్పష్టంగా చెప్పాలంటే రంగారావుకీ మీకూ అక్రమ సంబంధం వుంది—" అన్నాడు వెంకన్న తాపీగా.

పద్మ కిలకిలా నవ్వి—"చాలా మంచి జోకు. ఇంకా ఏమైనా చెప్పాలా?" అంది.

చెప్పండి" అన్నాడు వెంకన్న.

"వెంకన్నగారూ! నా భర్తను చంపిన హంతకుడు తెలియనక్కరలేదు. ఆయన పాపం ఆయన్నే కొట్టింది. మీరీ విషయాన్నింతటితో వదిలిపెట్టేస్తే కనీసం మా కుటుంబపరువు దక్కుతుంది" అంది సరిత.

"చూడమ్మా! కేసులో కొంతవరకూ వచ్చేక దాని అంతు తేల్చకపోతే నా పరువు పోతుంది. మీ ఇంటిపరువు రచ్చకీడ్వక తప్పదు. ఎందుకంటే మీ భర్త చేసిన తప్పు సామాన్యమైనది కాదు. కులసతులను చెరుస్తున్నాడు. పూర్వకాలంలో విన్న రావణాసురుడు వగైరాలకంటె ఘోరమైనవాడు మీ భర్త. తమకున్న అద్భుత శక్తులతో రాజ్యాల్నేలడానికే చూశారు తప్పితే ఆడదాన్ని మాత్రం ఈ పద్ధతిలో వంచన చేయలేదు వాళ్ళు. ఇలాంటి వాళ్ళు కొందరుంటే యెంతో మంచిదైన మన సంస్కృతి మట్టిపాలు కావడానికి యెంతో వ్యవధి అవసరంలేదు. ఈ ఫారిన్ సెంట్ గురించీ దాని ప్రభావం గురించీ దీన్ని కొందరు ఉపయోగించుకునే పద్ధతి గురించీ అంతా తెలుసుకోవడం అవసరం" అన్నాడు వెంకన్న.

"అందువల్ల మరికొందరిని నేరాలకు ప్రోత్సహించిన వారౌతారేమో!" అంది సరిత.

"అందుకు అవకాశాలున్నాయి. కానీ కొందరు దుష్టులుంటారని భయపడి ఒక ప్రమాదకరమైన విషయం గురించి శిష్టులను హెచ్చరించకుండా ఊరుకోవడం మంచిదికాదు" అన్నాడు వెంకన్న.

ఏమనుకుందో సరిత వెంకన్నకు తన భర్త వెళ్ళే మిగతా నలుగురు స్నేహితుల గురించీ కూడా చెప్పింది.

8

వెంకన్న ముందుగా నీరజ యింటికి వెళ్ళాడు. రంగారావు ఫారిన్ సెంట్ ప్రభావం చూపించిన మిగతా నలుగురు ఆడవాళ్ళలోనూ నీరజ ఒకతె!

వెంకన్న ఆమె యింటికి భర్త లేని సమయం చూసి వెళ్ళాడు.

“ఆయన ఇంట్లో లేరు!” అంది నీరజ.

“నేను మీతోనే మాట్లాడ్డానికి వచ్చాను” అన్నాడు వెంకన్న.

ఆమె కళ్ళలో బెదురు కనిపించింది “ఎవరు మీరు?”

“రంగారావుకూ మీకూ వున్న ఫారిన్ సెంట్ వ్యవహారం గురించి తెలిసినవాణ్ని ....”

ఆమె దాదాపు వణికిపోయింది “మీరేమంటున్నారో నాకు తెలియడంలేదు” అంది.

“అర్థమయ్యేలా చెబుతాను నన్ను లోపలకు రానిస్తే! ఇది బొత్తిగా గుమ్మందగ్గర మాట్లాడే విషయంకాదు. మీరు వీధితలుపులు తీసేవుంచండి-అక్కడ అలా కూర్చుని మాట్లాడుకోవచ్చు” అన్నాడు వెంకన్న.

ఇద్దరూ హాల్లోకి వెళ్ళి చెరో కుర్చీలోనూ కూర్చున్నారు.

“మీరు నా దగ్గర ఏం దాచినా ప్రయోజనంలేదు. నేను మిమ్మల్ని బ్లాక్ మెయిల్ చేయడానికి రాలేదు. నేను రంగారావు హత్య కేసు గురించి పరిశోధిస్తూ యిలా వచ్చాను. ఆ హత్య గురించి మీ వద్దనుంచి పనికివచ్చే విషయాలేమైనా తెలుస్తాయని నా ఆశ!” అన్నాడు వెంకన్న.

“ఎవరు మీరు?”

"అందమైన ఆడవాళ్ళతో జోక్ చేయడం నా హాబీ కాదు. పరాయి మగాడితో అక్రమ సంబంధముందని చెప్పగా విని హాయిగా నవ్విన ఆడదాన్ని మిమ్మల్నే చూశాను—" అన్నాడు వెంకన్న.

"ఉన్నమాటంటే ఉలుకు గానీ—జోక్సుకు కోపమెందుకు?" అంది పద్మ.

"నేను జోక్ చేయనని ముందే చెప్పాను...."

"మీరు చెప్పేది జోక్ కాదనుకోండి—ఒకసారి మా ఆయనతో ఇదే ముక్క అని చూడండి. అందులోని జోక్ మీకే తెలుస్తుంది—" అంది పద్మ.

"ఫారిన్ సెంట్ కథ విన్నాక కూడా మీ భర్త మిమ్మల్ని నమ్ముతాడనుకున్నారా" అన్నాడు వెంకన్న.

"యేమిటా ఫారిన్ సెంటు కథ?—" అనడిగింది పద్మ.

"యేమీ యెరుగనట్లు అడుగుతున్నారు. అయినా చెబుతున్నాను—" అంటూ వెంకన్న రంగారావు ఫారిన్ సెంటు ప్రభావంతో ఏ విధంగా వశపర్చుకుని ఉంటాడో చెప్పాడు.

"మీరు మంచి జోక్స్ వేయడమే కాదు. కథలు కూడా అల్లగలరు...." అని నవ్వింది పద్మ—"మీరు నిరభ్యంతరంగా యీ కథను మా వారికి చెప్పవచ్చును—"

వెంకన్నకు చాలా కోపం వచ్చింది. పద్మ యిలాగనడానికి కారణం అతనికి తోచలేదు. భర్తకు చెబుతానని బెదిరించి సమాచారం లాగాలని అతననుకున్నాడు. కానీ ఈమె బెదరడంలేదు. ఈ వ్యవహారం అంతుతేల్చాలంటే

పద్మ భర్తను కలుసుకోవాలి.

వెంటనే వెంకన్న పద్మ భర్త పని చేసే ఆఫీసుకు వెళ్ళాడు.

పద్మ భర్త పేరు ప్రకాశం. వెంకన్న ఎవరో తెలియక కంగారుపడ్డాడు.

"మీతో యేకాంతంగా మాట్లాడాలి!" అన్నాడు వెంకన్న.

ఆఫీసు భవనానికి ముందున్న పార్కులో ఇద్దరికీ ఏకాంతం లభించింది.

తన తెలివితేటలన్నీ క్రోడీకరించి వెంకన్న అతన్ని బుట్టలో వేయాలనుకొన్నాడు—"మీ మిత్రుడు రంగారావు హత్య కేసు విషయంలో మీమీద పోలీసులకు కొన్ని అనుమానాలు వచ్చాయి. వాళ్ళ దృష్టి మీపైన పడేలోగా మిమ్మల్ని హెచ్చరించాలని వచ్చాను...." అన్నాడు.

"రంగారావును నే నెందుకు చంపుతాను?" అన్నాడు ప్రకాశం.

"ఎందుకా?" అని నవ్వాడు వెంకన్న—"రంగారావు ఫారిన్ సెంటుతో మిమ్మల్ని నిద్రపుచ్చి మీ ఎదుటనే మీ భార్యను లొంగదీసుకొన్నాడు. ఆ విషయం మీరు గ్రహించి అందులో మీ భార్య దోషమేమీ లేదనీ—తప్పంతా రంగారావుదే ననీ తెలుకొని రంగారావును చంపేశారు. సహృదయంతో మీ భార్యను క్షమించారు...."

"అబద్ధం—! అంతా అబద్ధం!—" అన్నాడు ప్రకాశం.

"మీరది అబద్ధమని అన్నంత కాలమూ మీకు రక్షణ

లేదు. నిజం చెబితే మీకు రక్షణ లభిస్తుంది—"

"ఎవరు మీరు?" అన్నాడు ప్రకాశం.

"వెంకన్న నా పేరు. నా వృత్తి డిటెక్షన్—" అన్నాడు వెంకన్న.

"మీరు నన్నెలా రక్షించగలరో చెప్పండి!" అన్నాడు ప్రకాశం.

కుర్రాడు దారిలో కొస్తున్నాడు అనుకొన్నాడు వెంకన్న—"నేరస్థుల్ని పట్టివ్వడంలో నా ఆసక్తి లేదు. నేరాలు పరిశోధించి విషయాన్ని గ్రహించడం నాకు సరదా! నిజం తెలుసుకొన్నాక దాన్ని బయటపెట్టడం నా యిష్టాయిష్టాలపై ఆధారపడి ఉంటుంది. ఈ కేసులో నేను తెలుసుకొన్న ఫారిన్ సెంటు వ్యవహారం యింకా పోలీసులకు తెలియదు. పోలీసులు తెలుసుకొనే అవకాశం కూడా లేదు...."

ప్రకాశం కళ్ళలో మెరుపు కనిపించింది—"నేను నిజం చెబుతాను. ఎటొచ్చీ రంగారావును చంపలేదంటే అది అబద్ధమని మీరు అనుకోకూడదు...."

"మీరు చెప్పదల్చుకున్న నిజం చెప్పండి!" అన్నాడు వెంకన్న.

ప్రకాశం భార్య ఫారిన్ సెంటు ప్రభావానికి గురై రంగారావుకు లొంగిన మాట నిజం. అయితే ప్రకాశం రంగారావును అనుమానించలేదు. అయితే అతనికి వనజ కారణంగా ఈ ఫారిన్ సెంటు సంగతి తెలిసింది.

వనజ, ప్రకాశం గతంలో ప్రేమికులు. వయసు ఆకర్షణ వారిని కలిపింది. పెళ్ళి చేసుకోవాలని వారు అనుకోలేదు. పెళ్ళయ్యాక మళ్ళీ వాళ్ళు కలుసుకోలేదు. వనజ రంగారావు దగ్గర్నించి కొంత ఫారిన్ సెంటు సంగ్రహించి

దాన్ని భర్తమీద ప్రయోగించి, ఆ సమయంలో ప్రకాశాన్ని తనింటికి రప్పించుకొని సుఖించేది.

ఆమె ధైర్యానికి కారణం తెలిసిన ప్రకాశం, రంగారావు వనజనే కాక తన భార్యనుకూడా లోబర్చుకున్నాడని గ్రహించి కోపంగా ఇంటికి వెళ్ళాడు. పద్మ భర్త ముందు నిజం ఒప్పేసుకొని తను అసహాయురాలిననీ తనకు రంగారావు పైన ప్రేమాభిమానాలు లేవనీ చెప్పి యేడ్చింది.

ప్రకాశం భార్యను క్షమించాడు కానీ ఆమె అసహాయత నతనింకో విధంగా వుపయోగించుకొంటున్నాడు. అతను కావాలనుకొన్నప్పుడు వనజ సరాసరి అతని యింటికే వస్తుంది. వనజ మాత్రమే కాదు—అతను కావాలనుకున్న ఆడవాళ్ళు అతనింటికి వస్తారు. ఎవ్వరూ అనుమానించని ఈ పద్ధతి ప్రకాశానికీ బాగుంది.

"ఒక విధంగా రంగారావు నాకు మహోపకారం చేశాడు. పద్మను పురాణాల్లోని పతివ్రతల స్థాయికి దింపడానికి అతనే కారణం. అలాంటప్పుడు నేను అతన్నెందుకు చంపుతాను?" అన్నాడు ప్రకాశం.

అతని ప్రశ్న సబబేనని అనిపించింది వెంకన్నకు. కానీ ఫారిన్ సెంటు చూపిస్తున్న దుష్పరిణామాలు అతని మనసుకు బాధ కలిగించాయి. రంగారావు వనజను, మరి కొందరు ఆడవాళ్ళను లొంగదీసుకొన్నాడు. వనజ తన కిష్టమైన మగవాళ్ళతో సుఖిస్తోంది. ప్రకాశం—భార్య ఎదురుగానే వ్యభిచరిస్తున్నాడు.

అన్నింటికీ మూలం—ఫారిన్ సెంట్! ఆ ఫారిన్ సెంటు రంగారావు లాంటి వాడిచేత చిక్కడం!

"మీరు హత్య చేయలేదని నమ్మమంటారు?" అన్నాడు

వెంకన్న.

"నమ్మినా నమ్మకపోయినా ఈ ఫారిన్ సెంటు కథను బయట పెట్టకండి. మీకు కొంత ఫీజు కూడా యిచ్చుకుంటాను...." అన్నాడు ప్రకాశం.

వెంకన్న బాగా ఆలోచించి—"ఈ కథ బయట పెట్టకుండా ఎలా ఉండగలను? ఎందరో ఆడవాళ్ళు అన్యాయానికి బలైపోతున్నారు!" అన్నాడు.

"ఆడవాళ్ళు బలి కావడమేముంది? వాళ్ళూ సుఖిస్తున్నారు కదా—" అన్నాడు ప్రకాశం.

"ఇష్టంలేని మగవాడికి శరీరాన్నర్పించడాన్ని మించిన అన్యాయం ఏ ఆడదానికీ ఉండదు—" అన్నాడు వెంకన్న సాలోచనగా.

హఠాత్తుగా వెంకన్న బుర్రలో ఏదో మెరిసింది— రంగారావుకు లొంగిపోయిన ఆడవారిలో ఎవరో ఒకరికి అతనంటే అసహ్యమై ఉండవచ్చు. ఆమెను రంగారావు బలవంతంగా అనుభవించి ఉండవచ్చు. ఆమె అతనిపై పగ బూని అతన్ని చంపి ఉండవచ్చు.

ఇంతవరకూ అనుమానితులు ఆరుగురు తేలారు. వనజ, నీరజ, వసంత, గౌరి, పద్మ, ప్రకాశం. హత్య జరిగిన రోజు రాత్రి ఈ ఆరుగురూ ఏం చేస్తున్నారో తెలుసుకోగలిగితే హంతకుడు గానీ హంతకురాలు గానీ దొరికిపోతారు.

9

ఒక్క పద్మకు తప్ప మిగతా అందరికీ ఆ రోజు అభేద్యమైన ఎలిబీ లున్నాయి.

పద్మ భర్త ప్రకాశం డ్యూటీమీద తన ఆఫీసరుతో కలిసి క్యాంపులో ఉన్నాడు. ఆ రోజు తను కాకినాడ

లోనే ఉన్నానని పద్మ అంటోంది కానీ ఋజువు చేసే సంఘటనలేమీ చెప్పలేక పోయింది.

హత్య యెందుకు జరిగిందో, యెలా జరిగిందో తెలిసింది కానీ ఎవరు చేశారో తెలియడంలేదు. మొదట్నుంచీ మంచి శీలం కలిగి ఉండని వనజ కీ హత్యతో సంబంధ ముండడానికి అవకాశం లేదు. ఆ పరిస్థితుల్లో హత్య చేస్తే తను పట్టుబడే అవకాశమున్నదని ఆమెకు తెలుస్తుంది. చూస్తూ చూస్తూ ఏ ఆడదీ నిండు సంసారంలో నిప్పులు పోసుకోదు! రంగారావు హత్య జరిగితే ఆ సమయంలో వనజ బ్రతుకు అన్ని విధాలా నాశనమవుతుంది. అందువల్ల హత్య విషయంలో ఆమె యెవరికీ సహాకరించే అవకాశం కూడా లేదు.

వెంకన్న అనుమానమంతా పద్మ పైనే కేంద్రీకృతమై ఉంది. రంగారావు కారణంగా ఆమె భర్త ఆమె కళ్ళెదుటనే పర స్త్రీలతో సుఖించడం మొదలుపెట్టాడు. ఈ ఘోరాన్ని ఏ ఆడదీ సహించలేదు. భర్తను చేజేతులా చంపుకోలేదు. తన మనసులోని ద్వేషం నానాటికీ పెరిగి పోతూంటే ఆఖరికి ఒక రోజున ఆమె రంగారావును హత్య చేసింది.

అయితే రంగారావు ద్వారకా లాడ్జికి వెడుతున్నట్లు ఆమెకు ఎలా తెలిసింది?

ఒక పర్యాయం పద్మ యింటిని సోదా చేస్తే తప్ప, రహస్యం బయటపడదని వెంకన్నకు అనిపించింది.

భార్యా భర్త లిద్దరూ మొదటి ఆట సినిమాకు వెళ్ళిన సమయాన్నవకాశంగా తీసుకొని రహస్యంగా ఆ ఇంట్లో ప్రవేశించాడు వెంకన్న. తనకు పనికివచ్చే వివరాలేమైనా దొరకుతాయేమోనని ఆరగా వెతికాడు. కానీ పనికొచ్చే

వేమీ దొరకలేదు.

పద్మ బట్టలపెట్టెలో ఒక ప్లాస్టిక్ సంచీ ఉంది. అందులో కొన్ని ఉత్తరాలు, బిల్లులు ఉన్నాయి. ఉత్తరాలు ప్రకారం పద్మకు రాసినవి. ప్రతి ఉత్తరం మొదలు చివర చదివి మళ్ళీ ప్లాస్టిక్ సంచీలోకి తోసేశాడు వెంకన్న.

బిల్లుల్ని కూడా పరీక్షించి చూశాడు. ఒకటి కాల్ గ్యాసు డిపాజిట్‌కు సంబంధించినది. మరొకటి బంగారానికి సంబంధించిన తూకం వివరాలున్నది. రెండూ కూడా కనీసం రెండేళ్ళవి. వాటిలో కొత్త బిల్లులు అయిదున్నాయి. నాలుగు బిల్లులు పాతవి. అంటే ఏడెనిమిది నెలల క్రితంవి. ప్రెషర్ కుక్కర్, ఇస్త్రీపెట్టె వగైరా గృహసంబంధమైన వస్తువులవి. బహుశా గ్యారంటీ పీరియడ్ అయ్యేవరకూ జాగ్రత్తగా దాచి ఉండాలి.

పద్మ చాలా జాగ్రత్తైన మనిషేనని గ్రహించాడు వెంకన్న. అతను అయిదో బిల్లును పరీక్షగా చూశాడు.

వస్తువు వెల ఇరవై రెండు రూపాయలని ఉంది. అక్షరాలనుబట్టి ఆ వస్తువేదో గ్రహించడం కష్టమైంది. బిల్లు మిసెస్ అని ఏదో పేరున వ్రాసి వుంది. అక్షరాలను ఎంత పరిశీలించినా అర్థం కావడంలేదు. కానీ ఆ పేరు పద్మది కాదని అనిపిస్తోంది. మిసెస్ ప్రకాశం అనుకుందామనుకొన్నా సరిపోవడంలేదు. ఆ బిల్లు ప్రత్యేకత ఏమిటంటే అది రంగారావు హత్యకు రెండు రోజులకు ముందు వ్రాయబడింది.

ఆ బిల్లు తనకు పనికి వస్తుందని వెంకన్న అనుకోలేదు. కష్టపడి ఆ ఇంట్లో ప్రవేశించి ఉత్త చేతులతో వెనక్కు

పోవడం ఇష్టంలేక అత నా బిల్లును జేబులో పెట్టుకొని జాగ్రత్తగా ఆ ఇంట్లోంచి బయటపడ్డాడు.

వెంకన్న ఆ బిల్లు తీసుకొని అందులో ఉన్న అడ్రసు ప్రకారం షాపు చేరుకున్నాడు.

అది మహాలక్ష్మి మెటల్ స్టోర్స్!

వెంకన్న ఆ బిల్లు తీసుకొని షాపులో అతనికి చూపించి "కొన్నాళ్ళ క్రితం ఇందులోని వస్తువు కొన్నారు. సరిగ్గా అలాంటిదే కావాలి...." అంటూ బిల్లు చూపించాడు.

షాపు అతను ఓ క్షణం బిల్లువంక చూసి లోపలికి వెళ్ళాడు. తిరిగివచ్చిన అతని చేతిలో తళతళ మెరిసే కత్తి ఉంది.

వెంకన్న ఉలిక్కిపడ్డాడు.

అదే—అది హత్యాయుధం! రంగారావు గుండెల్లో దిగబడిన కత్తి అదే!

వెంకన్న డబ్బు చెల్లించి ఆ కత్తి కొన్నాడు. బిల్లును జాగ్రత్తగా జేబులో పెట్టుకొని సుర్నాడు ప్రకాశం ఆఫీసుకు వెళ్ళేవరకూ వేచి అప్పుడు పద్మను కలుసుకొని—

"ఇదివరలో మీ భర్తకు మీకు రంగారావుతో ఉన్న అక్రమ శంబంధం గురించి చెప్పేస్తానని బెదిరించాను. మీరు చలించలేదు. కానీ యిప్పుడు తిరుగులేని అభియోగంతో వచ్చాను. రంగారావును చంపింది మీరే! హత్యాయుధం ఒక కత్తి! దాన్ని మీరు మహాలక్ష్మి మెటల్ స్టోర్సులో హత్యకు రెండు రోజుల ముందు కొన్నారు. ఇవన్నీ నేను ఋజువు చేయగలను...." అన్నాడు.

పద్మ తెల్లముఖం వేసి వెంకన్న వంక చూసింది—"ఇవన్నీ మీరెలా కనుక్కోగలిగారు? మీరు మనుషులా, దేవతలా!" అంది.

"మంచి పనికి పూనుకొన్న సామాన్యుణ్ని—" అన్నాడు.

"ఇన్ని కనుక్కోగలిగినవారు మరి అసలు హంతకురాలిని యెందుకు తెలుసుకోలేకపోయారు....?" అంది పద్మ.

"బుకాయించవద్దు. మీరే ఈ హత్య చేశారు...."

"నేను కాదు. ఇన్ని తెలిసిన మీకు అబద్ధం చెప్పను. అన్నీ చెప్పేస్తాను. యీ హత్య చేసినది సరిత?" అందిపద్మ.

వెంకన్న తెల్లబోయాడు. "నేను నమ్మలేను" అన్నాడు అప్రయత్నంగా.

"అంతా చెప్పేస్తాను—వినండి!" అంది పద్మ.

ప్రకాశం పద్మను క్షమించినా అది అవకాశంగా తీసుకొని ఆమెను లోకువ కట్టాడు. పగ పేరుతో రంగారావు భార్య సరితను తను లొంగదీసుకొంటానన్నాడు. అందుకు పద్మను సహకరించమన్నాడు. భర్తకూ మరో ఆడదానికీ తార్పుడుకత్తెగా పని చేయాల్సి వచ్చిన తన గతికి కుమిలి ఏడ్చింది పద్మ. మనసు రాయి చేసుకొని సరిత దగ్గరకు వెళ్ళి మొత్తం కథ అంతా వివరంగా చెప్పింది.

ఫారిన్ సెంట్ పేరుతో భర్త చేస్తున్న ఘోరాలు విని సరిత షాక్ తింది. ఆమె భర్తను యెంతగానో ఆరాధిస్తోంది. ఈ షాక్‌తో ఆమె పూర్తిగా మారిపోయింది. ఆ క్షణంనుంచి భర్త చర్యలనోకంట కనిపెట్టసాగింది. వనజ, రంగారావు కలిసి వేసుకున్న కార్యక్రమం గురించి ఆమె నాలుగురోజులు ముందుగానే ఆరాతీసింది.

రంగారావులాంటి చీడపురుగును బ్రతకనివ్వకూడదనీ అందుకు సహకరించమనీ ఆమె పద్మను కోరింది. పద్మ సరిత పేరిట ఒక కత్తిని కొని ఆమెకు యిచ్చింది. ఎందుకైనా మంచిదని ఆ బిల్లు తనదగ్గర జాగ్రత్త పెట్టింది.

పద్మ భర్త క్యాంపులో వున్నాడు. పద్మ సరిత యింటికి మకాం మార్చింది.

సరిత తనకార్లో స్వంత డ్రయివింగ్ చేసుకుంటూ రాత్రికి రాత్రి ఊరు విడిచి ద్వారాకాలాడ్జి చేరుకొని వెనుకనున్న బాత్రూం నుంచి లోపల ప్రవేశించి నిద్రలో వున్న రంగారావు, వనజలను ఫారిన్ సెంట్ ప్రభావానికి గురిచేసి రంగారావును కత్తితో పొడిచేసి చంపేసింది. సరిత యిల్లు వదలలేదన్నట్లుగా పద్మ మసలింది.

ఈ కథవిన్న వెంకన్న షాక్ తిన్నాడు. ఆ షాక్ నుంచి తేరుకోవడానికి అతనికి కాసేపు పట్టింది. ఆ తర్వాత వెంటనే సరిత యింటికి పరుగెత్తాడు.

అతను చెప్పిన కథవిని "ఈ కేసులో ఎందరో అభాగ్య జీవుల జీవితాలు ముడివడివున్నాయన్న బాధ లేకుంటే నేను నా నేరానెప్పుడో ఒప్పుకొని వుండేదాన్ని!" అంది సరిత.

10

సరిత, నీరజ, వసంత, గౌరి, పద్మ, వనజ, ప్రకాశం, వెంకన్న—సరిత యింట్లో ఓ హాల్లో సమావేశమయ్యారు.

"మీలో రంగారావును చంపిన వ్యక్తి వున్నారు. ఆ వ్యక్తి యెవరో నాకు తెలుసు. రంగారావు వంటి నయవంచకుణ్ని చంపిన ఆ వ్యక్తిని నేనభినందించినప్పటికీ హత్యానేరాన్ని మన్నించలేను. అయినా ఆ వ్యక్తిని నేను ప్రస్తుతానికి బయటపెట్టడంలేదు. రంగారావులాంటి నయవంచకులు మీలో కూడా కొందరున్నారు. మీ ప్రవర్తనను సరిదిద్దుకోవడానికి నేను మీకు కొన్ని మాసాలు అవకాశమిస్తున్నాను. ఈలోగా సరిదిద్దుకోలేక పోతే రంగారావును చంపిన ఆ వ్యక్తి చేతిలోనే మీకూ

మరణిస్తారు. మీకు హెచ్చరికగా ఆ వ్యక్తిని వదిలిపెడుతున్నాను" అన్నాడు వెంకన్న.

ఎవ్వరూ మాట్లాడలేదు.

సరిత వెంకన్న చేతికి ఓ చెక్కు అందించి "ఈ కేసును అపూర్వంగా పరిశోధించారు మీరు. నా కుటుంబపు పరువు మర్యాదలను కూడా కాపాడారు. ఇందుకు మీకు కృతజ్ఞతలు" అంది.

ఆ చెక్కు విలువ పదివేల రూపాయలు! అది జేబులో ఉంచుకొని—"నేరస్థుల్ని పట్టివ్వడం నా అభిమతం కాదు. నేరాల్ని అరికట్టడం నా అభిలాష! ద్వారకా లాడ్జి ప్రొప్రయిటర్ సూరిబాబు కోరికపై ఈ కేసులో దిగినప్పటికీ—మీ అందరి క్షేమం దృష్ట్యా అతడి కోరికను మన్నించలేక పోతున్నాను...." అన్నాడు వెంకన్న.

* * *

"సీతమ్మా, రాజమ్మా...."అంటూ పిలిచాడు వెంకన్న.

ఇద్దరూ వంటింట్లోకి వచ్చారు.

"ఇది ఫారిన్ సెంటు. దీని వాసన అద్భుతం...." అంటూ వెంకన్న ఇద్దరికీ చెరో రుమాలూ యిచ్చాడు. యిద్దరూ వాసన చూసి ఉన్నవాళ్ళు ఉన్నపళంగా కూలబడిపోయారు.

వెంకన్న చటుక్కున భార్యను గట్టిగా కౌగలించుకుని ముద్దు పెట్టుకోబోయాడు.

పద్మావతీదేవి కంగారుపడిపోయింది. వెంకన్న మాత్రం తాపీగా ఆమెకు ఫారిన్ సెంటు కథ చెప్పాడు.

"మీకూ, ఆ రంగారావుగాడికీ తేడా ఏముంది? వాడి కున్నలాంటి సరదా మీకూ ఉంది...." అంది పద్మావతి చిరుకోపంలో.

"ఆ రంగారావు బుద్ధి సుగాళ్ళ కందరకూ యెంతో కొంత ఉంటుంది. అవకాశం వచ్చినప్పుడు అదిలా బయట పడుతోంది. అవకాశం రాకుండా చేయడం నా ధర్మం...." అన్నాడు వెంకన్న.

"రహస్యంగా ఉంచాలనుకొన్న ఈ విషయం ఎలా బైట పెడతారు?" అనడిగింది పద్మావతీదేవి.

"నాకు తెలిసిన ఓ రచయిత ఉన్నాడు. అతని రచనలు ప్రచురించే అపన ఉంది. అపనను చదివే పాఠకులు అసంఖ్యాకం. పోలీసుల ప్రమేయం లేకుండా నా పరిశోధనా ఫలితాలను పరోక్షంగా పాఠకుల కందజేసే విధానం అదే!" అన్నాడు వెంకన్న.

"ఈ కేసులో వనజ బయటపడే అవకాశమెంతో ఉంది! బయటపడితే పోలీసులామెనే హంతకురాలం టారు...." అంది పద్మావతీదేవి బాధగా.

"పిచ్చి దేవీ! దిగులుపడకు. ద్వారకా లాడ్జిలోని బేరర్ కు మాత్రమే ఆమె ఉనికి తెలుసు. ఆమెను గుర్తుపట్టగల రిసెప్షనిస్టుకు ఆమె ఉనికి తెలియదు. ఉనికి తెలిసిన బేరర్ నా ఉప్పు తిన్నాడు. వనజకు ప్రమాదంలేదు. ప్రవర్తన మార్చుకోకపోతే మాత్రం వనజ, ప్రకాశంలకు ప్రమాదం తప్పదు...." అన్నాడు వెంకన్న.

పద్మావతీదేవి నిట్టూర్చింది. వెంకన్న ఆమెను దగ్గరగా తీసుకున్నాడు. ఆమె అభ్యంతర పెట్టలేదు.

వాళ్ళకు యెదురుగా ఫారిన్ సెంటు మత్తులోవున్న సీతమ్మ, రాజమ్మ యేదో అద్భుత దృశ్యాన్ని చూస్తున్నట్లుగ ముఖంపెట్టి వున్నారు.

—: ఐపోయింది :—